

[Thorndahl]

nemsnittet af den kommunale ejendomsbeskatning. Herved nedbringes Albertslund kommunes beskatningsgrundlag kunstigt uden saglig begrundelse med ca. 30 mill. kr., hvad der ifølge hovedstadsudligningsordningen vil indebære et ekstra tilskud over udligningsmekanismen – så vidt jeg kan skønne – af størrelsesordenen 4 mill. kr. og som sagt uden nogen som helst objektiv, saglig begrundelse. Disse 4 mill. kr. tages fra de øvrige kommuner i hovedstadsområdet.

Endvidere modtager Albertslund kommune, såfremt ministerens lovforslag vedtages, jo efter den vækstkommunale udligningsordning i hovedstadsområdet omkring 1 mill. kr. ekstra, også alene på grund af den konstruerede, kunstige nedbringelse af beskatningsgrundlaget, 1 mill. kr., der tilsvarende må tages fra hovedstadsområdets øvrige vækstkommuner.

Vi finder, det er ganske urimeligt, at fordelingen mellem ejendomsskat og indkomstskat skal have så væsentlige virkninger på udligningsmekanismen. Det er klart, at kommunalbestyrelserne på det eksisterende lovgrundlag selv må beslutte, hvorledes de vil vægte de to hovedbeskatningskategorier i forhold til hinanden, det skal vi ikke blande os i, men det kan ikke være rigtigt, at kommuner, der vælger en høj grundbeskatning, simpelt hen på de andre kommuners bekostning kan opnå betydelige millionindtægter. Vi finder det umoralsk og urimeligt, og vi må derfor foreslå folketinget at stemme for vore ændringsforslag.

Med hensyn til konsekvensberegningerne af den samlede virkning af løvbuketten, så har vi jo set for hovedstadsområdeudligningens vedkommende, hvor man har en udligningsprocent, der med et rundt tal kan siges at være ca. 50, at man har sat det i forhold til en 100 pct.s udligning inden for hovedstadsområdet. Ministeren har i går oplyst udvalget om, at der er begået en væsentlig regnefejl, der fremgår af svarende på spørgsmålene nr. 50, 59 og 60, og det ændrer de sammenligninger, som vi i betænkningen har foretaget mellem Københavns og Gentofte kommuner. Jeg har ikke grundigt haft lejlighed til at gennemgå de nye oplysninger, og jeg vil derfor vende tilbage til denne sammenligning under tredjebehandling.

Tilbage står konsekvensberegningen for Københavns kommune vedrørende fuld ud-

ligning inden for hovedstadsområdet i forhold til den omtrentlige 50 pct.s udligning, ministeren har stillet forslag om. Ved 50 pct.s udligning kan udskrivningsprocenten nedsættes med 1½ pct., oplyser ministeren i en række svar, medens fuld udligning – og mere kan Københavns kommune vel næppe forvente at få – både på beskatningsdelen og på udgiftsbehovdelen ikke fører til nogen skattelettelse, men til en skattestigning på 0,2 pct. Jeg går ud fra, at den konsekvensberegning stadig væk er korrekt.

Nu har Københavns kommune jo argumenteret for, at man specielt i forhold til de andre kommuner i hovedstadsområdet dels har et indkomstgrundlag, der er svagt, dels har et udgiftsbehov, der er stort. Alligevel kan vi konstatere, at vi med grundlag i det eksisterende system har fået en række konsekvensberegninger, der viser, at man ved fuld udligning – og som sagt kan man vel næppe tilbyde Københavns kommune mere – får en skatteforhøjelse. På dette grundlag skal jeg bede ministeren oplyse, om konsekvensberegningen vedrørende fuld udligning for så vidt angår Københavns kommune ikke logisk må indebære, at Københavns kommune fuldkommen har fejlvurderet sine indtægts- og udgiftsforhold i forhold til hovedstadsområdets øvrige kommuner.

Det fremgår endvidere af vort betænkningensbidrag om Københavns kommunes personaleforbrug på baggrund af kommunens egne oplysninger, som vi ikke har tilladt os at vurdere – vi har blot håndteret dem og samlet dem op og sammenholdt dem med landsgennemsnittet – at der er ansat ca. 7.500 personer flere end det, der svarer til gennemsnittet for landets kommuner med tillæg af de udgifts- eller personaleforbrugende behov, som Københavns kommune mener sig berettiget til at have ud over gennemsnittet.

Vi kan altså konstatere på baggrund af Københavns kommunes egne oplysninger, som ministeren har kunnet tilslutte sig, at der i denne kommune i forhold til landets andre kommuner og med tillæg for Københavns kommunes særlige problemer, som kræver særligt personaleforbrug, er 7.000-8.000 flere ansatte, formentlig som levn fra en svunden storhedstid, hvor indbyggertallet var betydelig større i Københavns kommune. Men man har dem altså ikke desto mindre alligevel, og disse 7.000-8.000 personer repræsenterer en